

Mehiläinen mettä etsi,

lensi pitkälle pesältä.

Ahertaja aamun, illan,

puurtaja kesäisen päivän,

katsasti kukat apilan,

huojui horsman latvuksissa,

muutkin kukkaset kevensi.

Mesitankin täyttyessä

painavana hoiperteli,

ennen lentoa lepäsi.

Heikot vahvoja tukevat

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Ei se luovuta vähällä,

nousi vaivoin siivillensä.

Uskollinen palvelija,

turvaaja sukunsa jatkon,

löysi luokse valtiaansa,

pesälle kuningattaren.

Tarhaaja hunajan tahtoi,

kennot tyhjensi tylysti,

kauppasi makean massan.

Ymmärsi oman etunsa:

Jotta ei tuho tulisi,

elinkeino vaarantuisi,

tarjosi mehiläisille,

hunajan tilalle antoi,

sokeria syötäväksi

talven pitkinä pimeinä.

Mitä sai meden kerääjä,

minkä ansion aherrus?

Mehiläinen työnsä tehnyt,

Heikot vahvoja tukevat

Kirjoittanut Paavo Turakainen

uuvutettu uskollinen,

tuli työkyvyttömäksi,

heitti hengen hyödytönnä,

kun ei lentämään kyennyt

siivillänsä sortuneilla,

tyngiksi kulutetuilla.

Useasti on elämä

epäoikeudenmukainen.